

nogen Bemærkninger om disse. Jeg skal gøre nogle Bemærkninger om de Spørgsmaal, som, idet der er stillet Ændringsforslag af Mindretallet, eller Udvalget har delt sig paa forskellig Maade, synes at ville blive Stridsspørgsmaal her i Dag.

Jeg skal først nævne det Forslag, som er stillet af det ærede Mindretal til § 13, og som angaar Antallet af Beværtninger. Jeg maa mene, at dette Forslag er meget uhensigtsmæssigt. Paa en for mig uforstaaelig Maade tager det til Orde for at forøge Antallet af Beværtninger i ganske smaa Byer, i Byer paa 2 000—5 000 Indbyggere, skønt man i Sandhed skulde mene, at det ikke var nødvendigt at forøge Antallet i saadanne smaa Byer; og den Begrundelse, som den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem fra Stege (Jessen), fremførte, holder ikke Stik, eftersom der i Lovforslaget er aabnet Adgang til, at der kan tillades en Forøgelse, naar en By er af en saadan Art, at den har et i Forhold til dens Størrelse betydeligt Opland. Men dernæst medfører det ogsaa paa en underlig Maade stærkere Antalsbegrænsning i Byer, der har et større Indbyggerantal, og hvor det formentlig ikke er velbegrunderet at gaa hertil.

Denne § 13 har i øvrigt givet Anledning til en Bevægelse her i Tinget i Dag, som det i Sandhed har interesseret mig at være Tilskuere til, og jeg kan meget godt forstaa det ærede 15de Medlem for Hovedstaden (Laurits Jensen), der talte som Ordfører for et Ændringsforslag, han har stillet til § 13, naar han morede sig over denne Bevægelse. Jeg kan ogsaa meget vel forstaa, at det ærede Medlem ikke har fundet nogen Anledning til at gaa den Vej, som det ærede Medlem fra Gentofte (Abrahamsen) mente, han burde være gaaet. Jeg forstaaer meget vel, at det ærede Medlem har villet indkassere denne Bevægelse for sig og sine Bestræbelser.

Jeg sigter til Spørgsmaalet om Syndikatdrift. Det synes at være et ganske overordentligt Resultat, nogle Telegrammer har fremkaldt her i Tinget i Løbet af de sidste 24 Timer. Jeg ved ikke, hvilke Medlemmer det er, som har faaet disse Telegrammer; men jeg kan forstaa, at nogle Steder, hvor de er naaet hen, har Tapperheden været ganske overordentlig stor. I Ædruelighedskommissionen har samtlige Medlemmer anbefalet Syndikatdrift. Det ærede Medlem fra Gentofte søgte at fremstille det, som om han ikke havde anbefalet Syndikatdrift; men det er, hvad jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, en

Fejlhuskning af en lidt ejendommelig Karakter. Samtlige Medlemmer har anbefalet Syndikatdrift, og der angives ikke mindre end 12 Grunde derfor. Disse 12 Grunde har ikke tilfredsstillet det ærede Medlem fra Gentofte. Dette Mindretal erklærer i sin Særbetænkning, at det tager Forbehold overfor Flertallets Begrundelse, særlig Nr. 5, 7 og 8, altsaa 3 af de 12 Punkter; men der udtales udtrykkeligt, at Mindretallet har tiltraadt denne Bestemmelse, fordi det mener, „at der efter Omstændighederne gennem Syndikatdriften vil kunne opnaas en Forbedring af Beværtningsforholdene“.

Det ærede 15de Medlem for Hovedstaden vil altsaa se, at da de paagældende Medlemmer af det konservative Folkeparti i denne Ædruelighedskommission sagligt bedømte dette Spørgsmaal, kunde de ikke tiltræde alle de 12 Grunde, som anførtes, men de fandt dog, at de burde medvirke til Syndikatdriftens Gennemførelse, fordi der derigennem kunde opnaas en Forbedring af Beværtningsforholdene. Der skulde imidlertid ikke mere til, end at det ærede 15de Medlem for Hovedstaden rejste sig her i Tinget og lagde et Forslag paa Bordet, og at nogle Telegrammer strømmede ind, før Partiet traadte sammen til et Partimøde og opgav hele den saglige Begrundelse og lod det ærede Medlem fra Gentofte staa op og glemme, hvad han havde udtalt i Kommissionen.

Jeg maa maaske med Formandens Tilladelse oplæse Kommissionens femte Begrundelse for Syndikatdrift, den lyder saaledes: „Ved Syndikatssystemet undgaas den forstyrrende Indvirkning paa Kommunalpolitikken, som medføres ved de Sammenslutninger, som selvstændige Beværtere i Almindelighed danner til Modarbejden af enhver offentlig Regulering og Indskrænkning af Beværterfriheden.“ Det synes ikke blot at være paa Kommunalpolitik, men ogsaa paa Rigsdagspolitik, at disse Sammenslutninger kan øve en forstyrrende Indvirkning, i alt Fald har de stort Held til at gøre det paa det konservative Folkeparti. Hele Kommissionen minder i øvrigt om, at Spørgsmaalet om Syndikatdrift var fremsat fra den første Ædruelighedskommissions Side; men dette Forslag blev ikke gennemført paa Rigsdagen; og man siger nu her i Kommissionsbetænkningen: „Naar den første Ædruelighedskommissions Forslag om at tillade Syndikater ikke kom ind i Loven, skyldes det sikkert Modstand fra Beværterfaget, der stillede sig til Forsvar for“ o. s. v. Erfaringen fra, hvorledes det gik under Behandlingen af den første